



**WARMIŃSKO-MAZURSKI
KOMENDANT WOJEWÓDZKI
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ**

Olsztyn, 26 stycznia 2021 r.

WZ.5595.4.1.2021

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 6a ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U.2020.961 t.j. z późn. zm.), w związku z § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U.2019.1065 t.j. z późn. zm - zwanego dalej „warunkami technicznymi”), po rozpatrzeniu „*Ekspertyzy technicznej stanu ochrony przeciwpożarowej dla adaptacji budynku usługowego na Kętrzyński Dom Wsparcia wraz ze zmianą sposobu użytkowania przy ul. Gen. W. Sikorskiego 46, 11-401 Kętrzyn*”, z grudnia 2020 r., sporządzonej przez rzeczoznawcę budowlanego, inż. Wiesława Dokowskiego (upr. nr 325/96) oraz rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, mgr. inż. poż. Marcina Kowalskiego (upr. KG PSP nr 682/2019), z następującymi rozwiązaniami zamiennymi polegającymi na:

1. zamknięciu drzwiami o klasie odporności ogniowej EI 30 z funkcją dymoszczelności pomieszczeń P.3, P.8 i P.9 oraz korytarza P.2a na poziomie suterenu;
2. zamknięciu klatki schodowej drzwiami o klasie odporności ogniowej EI 60 z funkcją dymoszczelności;
3. zainstalowaniu systemu oddymiania ewakuacyjnej klatki schodowej z napowietrzaniem w sposób ręczny, poprzez drzwi główne;
4. wydzieleniu pożarowym windy drzwiami o klasie odporności pożarowej EI 30 z funkcją dymoszczelności na każdej kondygnacji oraz zapewnieniu ciągłości jej zasilania w trakcie pożaru (przeciwpożarowy wyłącznik prądu nie odłącza zasilania windy);
5. zapewnieniu co najmniej 2 lx natężenia światła awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego w obrębie klatki schodowej;
6. wykonaniu instalacji sygnalizacji pożaru zapewniającej ochronę całkowitą obiektu;
7. wykonaniu awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego w obrębie głównego korytarza na poziomie suterenu;

wyrażam zgodę

na spełnienie wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w sposób inny niż podany w § 68 ust. 1, § 216 ust. 1, § 227 ust. 5, § 239 ust. 2 pkt 4, § 242 ust. 2, § 245, § 249 ust. 1 i 3 i § 298 ust. 2 warunków technicznych, pod warunkiem:

- wykonania przewodów elektrycznych w obwodzie zasilającym dźwig osobowy w sposób zapewniający działanie zasilanego urządzenia przez co najmniej 60 minut;
- połączenia obiektu z systemem monitoringu pożarowego Państwowej Straży Pożarnej.

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o uzgodnienie rozwiązań zamiennych jest zmiana sposobu użytkowania istniejącego budynku usługowego na potrzeby Kętrzyńskiego Domu Wsparcia. Budynek zlokalizowany jest na terenie miasta Kętrzyn, przy ul. Sikorskiego 46, działka nr 1-142/2. Obiekt przeznaczony będzie dla seniorów oraz osób niepełnosprawnych. W całym budynku przewiduje się przebywanie w ciągu dnia ok. 30 osób (z czego 5 os. obsługi), w porze nocnej nie więcej niż 15 osób (12 pensjonariuszy i 3 os. obsługi).

Wysokość budynku wynosi 11,36 m, co kwalifikuje go do grupy wysokości – niskie. Powierzchnia wewnętrzna jest równa 890,93 m², a kubatura ok. 3500 m³. Według informacji zawartych w ekspertyzie posiada on trzy kondygnacje nadziemne i jedną podziemną. W ramach zaproponowanej koncepcji zabezpieczenia budynku stanowić on będzie jedną strefę pożarową o powierzchni ok. 890 m². Ze względu na swoje przeznaczenie zakwalifikowano go do kategorii zagrożenia ludzi ZL II. Obiekt skomunikowany jest jedną klatką schodową, służącą celom ewakuacji.

Wymaganą klasę odporności pożarowej budynku określono na poziomie nie niższym niż „B”.

Autorzy ekspertyzy wystąpili o wyrażenie zgody na odstępstwo w zakresie:

1. szerokości biegów i spoczników oraz wysokości stopni schodów klatki schodowej;
2. klasy odporności ogniowej stropów, konstrukcji i przekrycia dachu oraz stopnia rozprzestrzeniania ognia przez elementy stropów;
3. możliwości ewakuacji ludzi do sąsiedniej strefy pożarowej na każdej kondygnacji;
4. kierunku otwierania drzwi z pomieszczeń przeznaczonych dla ponad 6 osób o ograniczonej zdolności poruszania się;
5. szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej;
6. wyposażenia w urządzenia służące do usuwania dymu lub zapobiegające zadymieniu klatki schodowej, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu (napowietrzanie będzie odbywało się w sposób ręczny);
7. nośności ogniowej ścian stanowiących obudowę ewakuacyjnej klatki schodowej;
8. klasy reakcji na ogień oraz klasy odporności ogniowej biegów i spoczników klatki schodowej;
9. minimalnej wysokości balustrady przy schodach;

przy jednoczesnym zrealizowaniu wszystkich pozostałych wymagań przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej. Szczegółowy zakres odstępstw opisano w rozdziale 3.3. „Ekspertyzy technicznej (...)”.

Po zapoznaniu się z przedłożoną ekspertyzą techniczną, Warmińsko-Mazurski Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej przychylił się do wniosku strony i uznał, że jego wdrożenie przy spełnieniu nałożonych warunków, zapewni akceptowalny poziom ochrony przeciwpożarowej w budynku Kętrzyńskiego Domu Wsparcia.

Na wstępie należy wskazać, że zaproponowane w ekspertyzie: „zapewnienie minimalnego stanu osobowego obsługi w porze nocnej – 2 osoby lub alternatywnie 1 osoby w przypadku zastosowania automatycznej transmisji alarmów pożarowych do KP PSP w Kętrzynie” nie zostało potraktowane jako rozwiązanie zamienne. Zastosowane w obiekcie rozwiązania organizacyjne mogą stanowić przedmiot analizy poziomu bezpieczeństwa pożarowego budynku i wniosków w kontekście niepogorszenia warunków ochrony przeciwpożarowej, jako części koncepcji zabezpieczenia pożarowego. Jednak co do zasady nie stanowią one w opinii tut. organu rozwiązań zamiennych w stosunku do konkretnych wymagań techniczno-budowlanych czy przeciwpożarowych.

Komendant Wojewódzki PSP w Olsztynie uzależnił wydanie zgody od spełnienia warunku, polegającego na wykonaniu przewodów elektrycznych w obwodzie zasilającym dźwig osobowy w sposób zapewniający działanie zasilania urządzenia przez co najmniej 60 minut. Jest to spowodowane przyjętą przez rzeczoznawców koncepcją zabezpieczenia pożarowego budynku, polegającą na wykorzystaniu dźwigu osobowego jako alternatywnej możliwości opuszczenia budynku w przypadku pożaru przez osoby o ograniczonej zdolności poruszania się. Tym samym zasilanie elektryczne dźwigu osobowego powinno zostać zapewnione przez cały lub co najmniej odpowiednio długi czas trwania pożaru.

Drugim nałożonym przez tutejszy organ warunkiem z zakresu bezpieczeństwa pożarowego jest obowiązek połączenia obiektu z systemem monitoringu Państwowej Straży Pożarnej. Przyjęte w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie standardy zapewnienia bezpieczeństwa pożarowego w sposób inny, niż wynikający z przepisów techniczno-budowlanych lub przeciwpożarowych, zakładają połączenie z systemem monitoringu straży pożarnej obiektów w których przebywać będzie, również w porze nocnej, znacząca liczba osób o ograniczonej zdolności poruszania się. Pozwoli to przyspieszyć proces powiadamiania służb ratowniczych o powstałym pożarze, a co za tym idzie zmniejszyć czas oczekiwania użytkowników budynku na udzielenie pomocy. Jednocześnie automatyczne przesyłanie sygnału alarmowego uniezależni zawiadomienie straży pożarnej od możliwości wystąpienia błędu ludzkiego.

Należy uznać, że w obecnym stanie, po uwzględnieniu nałożonych warunków, przedstawiona przez autorów ekspertyzy koncepcja zabezpieczenia pożarowego budynku Kętrzyńskiego Domu Wsparcia, a w szczególności poprzez usunięcie warunków zagrażających życiu ludzi, zapewnia akceptowalny poziom bezpieczeństwa pożarowego jego użytkowników.

Mając na uwadze wszystko powyższe, postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie przysługuje stronie zażalenie do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z siedzibą w Warszawie przy ul. Podchorążych 38, za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, ul. Niepodległości 16, 10-045 Olsztyn, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

Warmińsko-Mazurski
Komendant Wojewódzki
Państwowej Straży Pożarnej
z up.
Zastępca Komendanta Wojewódzkiego
st. bryg. mgr inż. Adam Jastrzębski

Załączniki:

Ostemplowana ekspertyza techniczna z grudnia 2020 r. wraz z częścią graficzną

Otrzymują:

1. Magdalena Zwolińska
ul. Zielona Dolina 28
11-036 Gronity
2. KW PSP Olsztyn – aa

Do wiadomości:

1. Komendant Powiatowy PSP w Kętrzynie

EM/JG



EKSPERTYZA TECHNICZNA STANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Inwestycja: Adaptacja budynku usługowego na Kętrzyński
Dom Wsparcia wraz ze zmianą sposobu
użytkowania

Usytuowanie: ul. gen. W. Sikorskiego 46
11-401 Kętrzyn
dz. nr 1-142/2


Inwestor: Gmina Miasta Kętrzyn
ul. Wojska Polskiego 11
11-400 Kętrzyn

Podstawa prawna:

§ 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 oraz z 2020 r. poz. 1608);

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
10-045 Olsztyn, ul. Niepodległości 16
WYDZIAŁ KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY

Opracowali:

RZECZOWNAWCA DS. ZABEZPIECZEŃ
PRZECIWPOŻAROWYCH

mgr inż. poż. Marcin Kowalski
nr upr. 682/2019

rzeczoznawca ds. zabezpieczeń
przeciwpożarowych

inż. Wiesław Dolowski
87-100 Toruń, Świerkowa 46
Rzeczoznawca Budowlany
Centralny Rejestr Rzeczoznawców 325/96


rzeczoznawca budowlany

Toruń, grudzień 2020 roku

Spis treści

1. Informacje wstępne	3
1.1. Przedmiot, zakres i cel opracowania	3
1.2. Prawa autorskie oraz ustalenia formalno-prawne.....	4
1.3. Ogólna charakterystyka obiektu.....	5
1.4. Warunki budowlano-instalacyjne i ich stan techniczny	5
1.5. Planowany zakres przebudowy.....	6
2. Charakterystyka pożarowa obiektu.....	7
2.1. Powierzchnia, wysokość, liczba kondygnacji.....	7
2.2. Podział na strefy pożarowe oraz strefy dymowe.....	7
2.2.1. Części budynku wydzielone pożarowo	7
2.3. Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji oraz w pomieszczeniach, w których przebywać mogą większe grupy ludzi	8
2.4. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego	9
2.5. Charakterystyka zagrożenia pożarowego	9
2.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.....	9
2.7. Klasa odporności pożarowej oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych	9
2.8. Warunki i strategia ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób.....	12
2.9. Zabezpieczenie przeciwpożarowe instalacji użytkowych.....	14
2.10. Dobór urządzeń przeciwpożarowych.....	15
2.11. Wyposażenie w gaśnice i inny sprzęt gaśniczy	16
2.12. Usytuowanie obiektu z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe	16
2.13. Drogi pożarowe.....	17
2.14. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru	17
3. Zakres niezgodności z przepisami	19
3.1. Wskazanie wszystkich występujących w obiekcie niezgodności z przepisami	19
3.1.1. W zakresie przepisów techniczno-budowlanych.....	19
3.1.2. W zakresie przepisów przeciwpożarowych	20

3.2. Wskazanie niezgodności, które zostaną doprowadzone w budynku do stanu zgodnego z przepisami	20
3.2.1. W zakresie przepisów techniczno-budowlanych.....	20
3.2.2. W zakresie przepisów przeciwpożarowych	20
3.3. Wskazanie niezgodności, które nie zostaną doprowadzone w budynku do stanu zgodnego z przepisami	20
3.3.1. W zakresie przepisów techniczno-budowlanych.....	20
4. Przyjęte rozwiązania ponadstandardowe zapewniające wymagany poziom ochrony przeciwpożarowej obiektu	23
4.1. Scenariusze pożarowe i koncepcja bezpieczeństwa.....	23
5. Analiza i ocena wpływu rozwiązań ponadstandardowych na poziom bezpieczeństwa pożarowego służąca wykazaniu niepogorszenia warunków ochrony przeciwpożarowej.....	27
6. Wnioski w kontekście niepogorszenia warunków ochrony przeciwpożarowej	33
Podstawy prawne i literatura.....	35
Spis załączników	37
Spis rysunków.....	37

1. Informacje wstępne

W dniu 30 listopada 2020 roku Warmińsko-Mazurski Komendant Wojewódzki PSP wydał postanowienie negatywne (znak sprawy: WZ.5595.131.1.2020) w stosunku do rozwiązań zamiennych zaproponowanych w ekspertyzie technicznej stanu ochrony przeciwpożarowej opracowanej dla tego samego budynku w październiku 2020 roku.

Po negocjacjach z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków ustalono możliwości zastosowania dodatkowych rozwiązań technicznych w celu podniesienia bezpieczeństwa pożarowego w przedmiotowym budynku, a w szczególności w celu poprawy warunków ewakuacji. Dodatkowe zabezpieczenia wraz z ich analizą wskazano w niniejszej ekspertyzie. Dla większej przejrzystości i usprawnienia procesu ponownego rozpatrzenia sprawy, zmiany względem pierwotnej wersji ekspertyzy wyróżniono podkreśleniem w rozdziałach 1, 2 i 3. Część graficzną ekspertyzy pozostawiono bez zmian nanosząc jedynie adnotacje dotyczące proponowanych dodatkowych zabezpieczeń.

1.1. Przedmiot, zakres i cel opracowania

Podstawę opracowania stanowi zlecenie Inwestora – Gmina Miasta Kętrzyn, związane z realizacją inwestycji p.n.: „Adaptacja budynku usługowego na Kętrzyński Dom Wsparcia wraz ze zmianą sposobu użytkowania”. Budynek będący przedmiotem ekspertyzy zlokalizowany jest na terenie miasta Kętrzyn przy ul. Sikorskiego 46, działka nr 1-142/2.

Niniejsza ekspertyza techniczna określa możliwości spełnienia wymagań bezpieczeństwa pożarowego w budynku w sposób wynikający z przepisów techniczno-budowlanych, stosownie do trybu określonego w § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku [3].

W ekspertyzie przedstawiono rozwiązania wskazane przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych i rzeczoznawcę budowlanego wraz z kompleksową koncepcją bezpieczeństwa, które zapewnią akceptowalny poziom bezpieczeństwa zarówno dla jego użytkowników oraz ekip ratowniczych, jak i obiektów sąsiadujących. Rozwiązania wskazane w ekspertyzie zostaną uzgodnione z Komendantem Wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej właściwym terenowo dla lokalizacji inwestycji.

Zasadniczym celem opracowania jest dokonanie szczegółowej analizy warunków ochrony przeciwpożarowej rozpatrywanego budynku uwzględniając zakres planowanej inwestycji. W wyniku tej analizy przedstawiono wymagania określone przepisami techniczno-budowlanymi i przepisami przeciwpożarowymi, których spełnienie w analizowanym budynku nie jest

możliwe z podaniem odpowiedniego uzasadnienia. Wskazany został alternatywny sposób zapewnienia bezpieczeństwa, który w ocenie autorów ekspertyzy nie pogorszy warunków ochrony przeciwpożarowej budynku. Opracowanie obejmuje swym zakresem elementy takie jak warunki techniczno-budowlane, warunki ewakuacji, warunki instalacyjne wpływające na bezpieczeństwo pożarowe oraz wymagania wynikające z przepisów przeciwpożarowych.

Niniejsza ekspertyza techniczna stanu ochrony przeciwpożarowej została opracowana w oparciu o aktualnie obowiązujące akty prawne:

- 1) rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 oraz z 2020 r. poz. 1608);
- 2) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030);
- 3) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 oraz z 2019 r. poz. 67);

oraz wyniki wizji lokalnej i udostępnioną przez Zamawiającego dokumentację techniczną:

- 1) roboczy projekt budowlany p.n.: „Adaptacja budynku przy ulicy gen. Władysława Sikorskiego 46 w Kętrzynie na Kętrzyński Dom Wsparcia”. Opracowanego przez arch. Magdalenę Zwolińską i arch. Macieja Lemańczyka.

Ekspertyza techniczna uwzględnia również wymagania zawarte w „Procedurach organizacyjno-technicznych w sprawie spełnienia wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w inny sposób niż to określono w przepisach techniczno-budowlanych, w przypadkach wskazanych w tych przepisach, oraz stosowania rozwiązań zamiennych, zapewniających niepogorszenie warunków ochrony przeciwpożarowej, w przypadkach wskazanych w przepisach przeciwpożarowych” opracowanych w 2008 roku przez Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej [8].

1.2. Prawa autorskie oraz ustalenia formalno-prawne

1. Treść niniejszej ekspertyzy jest własnością intelektualną „know-how” Autora (autorów) i podlega ochronie właściwej dla informacji poufnych. Zamawiający (inwestor) zobowiązany jest do jej ochrony przy użyciu co najmniej takich samych środków ostrożności jakich używa do ochrony własnych informacji o podobnym charakterze.
2. Ekspertyza została opracowana w celu przeprowadzenia określonego zamierzenia inwestycyjnego. Przekazanie ekspertyzy lub jej kopii podmiotom niezwiązanym z tym zamierzeniem wymaga pisemnej zgody Autora (autorów).

3. Zamawiający (inwestor), przekazując dokument jakimkolwiek osobom lub podmiotom, zobowiązany jest do podjęcia odpowiednich działań zapewniających, że będą one świadome poufnego charakteru otrzymanych informacji.
4. Bez pisemnej zgody Autora (autorów) zabrania się publikowania ekspertyzy w Internecie w całości lub części.
5. Ekspertyza składa się z części opisowej oraz części graficznej i pod względem merytorycznym stanowi spójną uzupełniającą się całość, dlatego zabrania się kopiowania ekspertyzy inaczej jak tylko w całości, szczególnie w przypadku gdy ma ona służyć do opracowania projektów budowlanych lub wykonawczych (technicznych), sporządzenia kosztorysów, składania zapytań ofertowych itp.
6. W przypadku nieuprawnionego wykorzystania ekspertyzy Autor (autorzy) nie ponosi odpowiedzialności za ewentualne braki lub błędy w jej treści, a w szczególności nie może być adresatem jakichkolwiek roszczeń finansowych z tego tytułu.
7. Autor (autorzy) ekspertyzy nie odpowiada za działalność Inwestora niezgodną z zapisami w niniejszym dokumencie oraz w postanowieniu właściwego terenowo komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.
8. Ekspertyza nie zastępuje, wymaganych odrębnymi przepisami, projektów, pozwoleń, zgłoszeń, uzgodnień itp.

1.3. Ogólna charakterystyka obiektu

Budynek usługowy posiadający jedną kondygnację podziemną – suterene oraz trzy kondygnacje nadziemne – parter, piętro i poddasze użytkowe. Po realizacji inwestycji przewiduje się, że w budynku będzie przebywać około 30 osób. W suterenie nie przewiduje się pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

Budynek wykonany w technologii tradycyjnej, wzniesiony w 1920 roku. Ściany wykonano z cegły ceramicznej, stropy w części nadziemnej drewniane, natomiast strop nad piwnicą ceramiczny typu Kleina (ze stalowymi belkami nośnymi), dach o konstrukcji drewnianej kryty dachówką ceramiczną. Elementy głównej konstrukcji nośnej stanowią zewnętrzne i wewnętrzne ściany nośne. Schody w obrębie wszystkich kondygnacji drewniane. Klatka schodowa zlokalizowana w centralnej części budynku od frontu. Oświetlenie naturalne klatki schodowej odbywa się przez okna zamontowane na ścianie frontowej.

Budynek został wpisany do Gminnej Ewidencji Zabytków Miasta Kętrzyna pod nr A-3627, decyzja, znak: 5340/299/93.

1.4. Warunki budowlano-instalacyjne i ich stan techniczny

Stan techniczny budynku będącego przedmiotem opracowania, po przeprowadzonych oględzinach w 2019 roku, oceniono jako dostateczny. Główna konstrukcja nośna budynku to

ściany nośne. Ściany zewnętrzne oraz ściany wewnętrzne murowane z cegły ceramicznej i tynkowane, dach o konstrukcji drewnianej kryty dachówką ceramiczną. Biegi i spoczniki wszystkich istniejących schodów drewniane.

Uszkodzenia budynku wynikające z normalnej eksploatacji i procesów starzenia będą usunięte w trakcie realizacji inwestycji. Planuje się też wykonanie nowych instalacji technicznych.

1.5. Planowany zakres przebudowy

W ramach realizowanej inwestycji planowana jest przebudowa budynku i zmiana sposobu użytkowania. Przebudowa polegać będzie na dobudowaniu windy dla osób niepełnosprawnych łączącej wszystkie kondygnacje. Częściowo zostanie zmieniony układ ścian wewnętrznych wydzielających pomieszczenia.

W ramach prac budowlanych dach zostanie docieplony wełną mineralną. Stropy drewniane zostaną od spodu zabudowane przy użyciu systemów g-k. Drewniana klatka schodowa, schody na strych oraz schody do piwnicy zostaną w całości wyremontowane. Wszystkie drewniane elementy schodów zostaną wyczyszczone z istniejącej farby i pomalowane kolorującym lakierem ognioochronnym o wysokich parametrach dekoracyjnych. Klatka schodowa zostanie wydzielona od poziomych dróg ewakuacyjnych.

W zakresie zmiany funkcji pomieszczeń parter zostanie przystosowany do prowadzenia zajęć z osobami starszymi, pierwsze piętro pełnić będzie funkcję noclegową dla pensjonariuszy, a drugie piętro (poddasze) wykorzystywane będzie dla potrzeb obsługi i pracowników budynku (pomieszczenia socjalne i jeden pokój noclegowy). W suterenie zlokalizowane będą pomieszczenia cateringu oraz wypożyczalni sprzętu rehabilitacyjnego. Suterena częściowo pełnić będzie też funkcje pomocnicze, znajdować się tam będą m.in. pomieszczenia magazynowe (bielizna czysta, bielizna brudna, środki czystości) i techniczne (węzeł C.O., przyłącze wody).

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
10-045 Olsztyn, ul. Niepodległości 16
WYDZIAŁ KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY

2. Charakterystyka pożarowa obiektu

2.1. Powierzchnia, wysokość, liczba kondygnacji

Budynek użyteczności publicznej z częścią noclegową. Podpiwniczony w całości, posiadać będzie trzy kondygnacje nadziemne (w tym poddasze użytkowe) i jedną podziemną. Wysokość budynku¹ 11,36 m – zakwalifikowany do grupy budynków niskich (N). Podstawowe dane obiektu:

- 1) powierzchnia zabudowy 270 m²;
- 2) całkowita powierzchnia wewnętrzna 890,93 m²;
- 3) powierzchnia wewnętrzna suterenu 229,23 m²;
- 4) powierzchnia wewnętrzna parteru 217,13 m²;
- 5) powierzchnia wewnętrzna I piętra 217,42 m²;
- 6) powierzchnia wewnętrzna II piętra (poddasza) 227,15 m²;
- 7) kubatura ok. 3500 m³;
- 8) długość 20,9 m;
- 9) szerokość 12,6 m;
- 10) liczba kondygnacji podziemnych 1;
- 11) liczba kondygnacji nadziemnych 3.

2.2. Podział na strefy pożarowe oraz strefy dymowe

Budynek stanowić będzie jedną strefę pożarową SP1 obejmującą wszystkie kondygnacje – powierzchnia łączna około 890 m². Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej nie zostanie przekroczona (w przypadku kategorii zagrożenia ludzi ZL II dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej zawierającej kondygnację podziemną dla budynku niskiego wynosi 2500 m²).

Przewiduje się wydzielenie klatki schodowej drzwiami dymoszczelnymi EIS 60, a szybu windy oraz pomieszczeń w suterenie drzwiami dymoszczelnymi EIS 30.

2.2.1. Części budynku wydzielone pożarowo

Zgodnie z przyjętą praktyką i interpretacją zapisów § 250 rozporządzenia [3] suterena, zawierająca pomieszczenia użytkowe klasyfikowane jako ZL oraz powiązane funkcjonalnie z pozostałą częścią budynku, nie wymaga wydzielenia pożarowego stropem REI 60 i drzwiami

¹ Wysokości mierzona od poziomu terenu przy najniższym położonym wejściu do budynku znajdującym się na pierwszej kondygnacji nadziemnej, tj. wejściu od frontu, do górnej powierzchni stropu znajdującego się nad poddaszem użytkowym wynosi 11,36 m. Nad poddaszem znajduje się strych nieużytkowy. Wysokość do kalenicy wynosi około 13,9 m.

EI 30. Ponadto suterena co do zasady nie jest piwnicą, choć nie wynika to wprost z definicji określonej rozporządzeniem [3]².

Niemniej jednak, w opinii autorów niniejszej ekspertyzy, zasadnym jest wydzielenie pożarowe pomieszczeń przylegających do głównego korytarza na poziomie sutereny, które w przypadku pożaru mogłyby zagrozić bezpieczeństwu ewakuacji z wyższych pięter przez otwartą klatkę schodową łączącą parter z suteroną. Dlatego, w ramach rozwiązań zastępczych, pomieszczenia P.3, P.8 i P.9 oraz korytarz P.2a zostaną zamknięte drzwiami o klasie odporności ogniowej EIS 30.

2.3. Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji oraz w pomieszczeniach, w których przebywać mogą większe grupy ludzi

Strefę pożarową SP1 stanowić będzie budynek użyteczności publicznej z częścią noclegową. Budynek przeznaczony przede wszystkim dla osób starszych o ograniczonej zdolności poruszania się, zakwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi ZL II³. Na parterze znajdować się będą pomieszczenia do zajęć dziennych dla osób starszych, tj. sala wielofunkcyjna z aneksem kuchennym do spotkań integracyjnych i spożywania posiłków, sala rehabilitacyjna, gabinet psychologa, pokój relaksacyjny oraz szatnie i łazienki. Parter przeznaczony dla 2 osób z obsługi i 15 pensjonariuszy.

Na pierwszym piętrze zaprojektowano sześć pokoi dwuosobowych dla pensjonariuszy, pokój opiekuna oraz jadalnię z aneksem kuchennym. Na poddaszu zaprojektowano pomieszczenia administracyjne i socjalne dla obsługi budynku. Dodatkowo pokój mieszkalny dla jednego pracownika. W całym budynku przewiduje się przebywanie w ciągu dnia około 30 osób (25 pensjonariuszy i 5 os. obsługi), w porze nocnej nie więcej niż 15 osób (12 pensjonariuszy i 3 os. obsługi). Z uwagi na bezpieczeństwo ewakuacji osób o ograniczonej zdolności poruszania ustala się minimalny stan osobowy obsługi w porze nocnej na 2 osoby – rozwiązanie zastępcze w zakresie warunków ewakuacji osób w podeszłym wieku. Stan osobowy można obniżyć do 1 osoby tylko pod warunkiem zapewnienia automatycznej transmisji alarmów pożarowych do KP PSP w Kętrzynie – monitoring pożarowy.

² Trafniejsza definicja sutereny i piwnicy, z punktu widzenia charakterystyki zagrożeń pożarowych, zawarta była w pierwotnym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690) przed nowelizacją, która weszła w życie 27 maja 2004 roku (Dz. U. z 2004 r. Nr 109, poz. 1156) Zgodnie z ww. rozporządzeniem suterena miała zawierać pomieszczenia użytkowe, natomiast piwnica pomieszczenia gospodarcze i techniczne. Ma to również odzwierciedlenie w stanowisku Departamentu Rynku Budowlanego i Techniki Ministerstwa Infrastruktury przywołanym w wyjaśnieniach Komendy Głównej PSP z 2010 roku.

³ Wychodząc z definicji kategorii zagrożenia ludzi ZL III i ZL V nie można zakwalifikować tej samej strefy pożarowej jednocześnie do kategorii ZL II oraz do ZL III lub ZL V, zatem kategorią nadrzędną będzie w tym przypadku ZL II.

W suterenie nie przewiduje się stałego przebywania osób. Mogą tam czasowo przebywać maksymalnie 2 osoby z obsługi. Będą znajdować się tam pomieszczenia magazynowe i techniczne, przygotowalnia posiłków i pomieszczenia wypożyczalni sprzętu rehabilitacyjnego.

W dwóch pomieszczeniach w budynku może przebywać więcej niż 6 osób o ograniczonej zdolności poruszania się. Są to pomieszczenia nr 0.3 i 0.8 na parterze. Drzwi z tych pomieszczeń będą otwierać się do wewnątrz, co stanowi **niezgodność z § 239 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia [3]. Nie ma możliwości wykonania drzwi otwieranych na zewnątrz w sposób niezakłócający ewakuacji w obrębie klatki schodowej.**

2.4. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego

Budynek zakwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi nie jest charakteryzowany przez gęstość obciążenia ogniowego. Przyjmuje się, że gęstość obciążenia ogniowego pomieszczeń magazynowych i technicznych w piwnicy nie przekroczy 500 MJ/m².

2.5. Charakterystyka zagrożenia pożarowego

Występujące zagrożenia pożarowe będą typowe dla tego rodzaju obiektów. W budynku nie przewiduje się przechowywania materiałów niebezpiecznych pożarowo. Materiały palne występujące w budynku to w większości meble oraz elementy wystroju i wyposażenia wnętrz z drewna i materiałów drewnopochodnych, tekstyliów i tworzyw sztucznych. Należy zwrócić szczególną uwagę na miejsca magazynowania bielizny pościelowej, dlatego nie należy wyłączać z ochrony systemem sygnalizacji pożarowej pomieszczenia łazienki w suterenie, gdzie przewidziano szafę na brudną pościel.

2.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych

W budynku nie będą magazynowane ani wykorzystywane substancje i materiały mogące powodować zagrożenie wybuchem. W budynku nie przewiduje się instalacji gazowej, istniejące przyłącze zostanie odcięte.

2.7. Klasa odporności pożarowej oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych

Zgodnie z obecnymi wymaganiami przepisów techniczno-budowlanych [3] budynek powinien być wykonany co najmniej w klasie B odporności pożarowej. Wymagana odporność ogniowa elementów budynku to:

- 1) **główna konstrukcja nośna** – ściany nośne zewnętrzne i wewnętrzne o grubości nie mniejszej niż 35 cm murowane z cegły ceramicznej pełnej – wymóg klasy odporności ogniowej R 120 dla jest spełniony;

- 2) **konstrukcja dachu** – słupy, płatwie i krokwie drewniane o nieokreślonej klasie odporności ogniowej – wymóg klasy odporności ogniowej R 30 nie jest spełniony co stanowi **niezgodność z § 216 ust. 1 rozporządzenia [3]**;
- 3) **stropy** – strop nad suteroną ceramiczny typu Kleina o grubości co najmniej 30 cm, wymagania klasy odporności ogniowej REI 60 nie będą spełnione z uwagi na brak zabezpieczenia ognioochronnego stalowych belek nośnych, stanowi to **niezgodność z § 216 ust. 1 rozporządzenia [3]**; stropy wyższych kondygnacji drewniane o grubości 30 cm, wsparte na belkach o przekroju 22x22 cm, w trakcie remontu budynku drewniane stropy zostaną poddane gruntownej modernizacji, funkcję nośną będą pełnić jak wcześniej belki drewniane, pozostałe elementy stropu to: warstwa wykończeniowa, płyty suchego jastrychu, keramzyt podsypkowy i szpryc cementowy, keramzyt izolacyjny, istniejące deskowanie, nowa podbitka wykonana z wełny mineralnej 50 mm i płyt GKF 2x12,5 mm na profilach 60 mm – wymóg klasy odporności ogniowej REI 60 nie jest spełniony, stanowi to **niezgodność z § 216 ust. 1 rozporządzenia [3]**; wykonanie podbitki drewnianych stropów z wełny mineralnej i płyty GKF traktuje się jako rozwiązanie niepogarszające warunków bezpieczeństwa⁴; stropy dobudowywanej windy wykonane w technologii żelbetowej o gr. 14 cm – wymagania klasy odporności ogniowej REI 60 będą spełnione;
- 4) **ściany zewnętrzne** – murowane z cegły ceramicznej o grubości co najmniej 38 cm – wymóg klasy odporności ogniowej EI 60 (o ↔ i) jest spełniony;
- 5) **ściany wewnętrzne** – murowane z cegły ceramicznej lub gazobetonu o grubości co najmniej 12 cm, częściowo wykonane w technologii szkieletowej g-k z wypełnieniem wełną mineralną – wymóg klasy odporności ogniowej EI 30 będzie spełniony;
- 6) **przekrycie dachu**⁵ – deskowanie na krokwiach drewnianych, pokrycie z dachówki ceramicznej, izolacja termiczna przekrycia wykonana z wełny mineralnej o grubości co najmniej 20 cm – wymóg klasy odporności ogniowej RE 30 nie jest spełniony co stanowi to **niezgodność z § 216 ust. 1 rozporządzenia [3]**; wykonanie izolacji przekrycia z wełny mineralnej o grubości 20 cm traktuje się jako rozwiązanie zastępcze;
- 7) **obudowa klatek schodowych** – ściany murowane z cegły ceramicznej o grubości co najmniej 24 cm – spełniają wymóg klasy odporności ogniowej REI 60 jak dla stropów; brak obudowy klatki schodowej od strony korytarzy, zamknięcie klatki schodowej planuje się wykonać ścianą w całości przeszkloną EI 60, dla której nie będzie

⁴ Zgodnie z danymi producentów zabudów g-k (np. Norgips) zabezpieczenie płytą GKF 2x12,5 pozwala zwykle na osiągnięcie klasy odporności ogniowej (R)EI 45. Wykonanie dodatkowej warstwy zabezpieczającej z wełny mineralnej 50 mm uznaje się wystarczające dla zabezpieczenia stropów przed działaniem ognia.

⁵ Wymagania nie dotyczą nasłonecznionych dachów, świetlików, lukarn i okien połaciowych, jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni; nie dotyczą także budynku, w którym nad najwyższą kondygnacją znajduje się strop albo inna przegroda o klasie odporności ogniowej wymaganej dla stropu.

technicznej możliwości zapewnienia nośności ogniowej R – niezgodność z § 249 ust. 1 rozporządzenia [3]:

- 8) **biegi i spoczniki schodów służących do ewakuacji** – wszystkie schody w budynku wykonane w konstrukcji drewnianej o nieokreślonej nośności ogniowej, co stanowi **niezgodność z § 249 ust. 3 rozporządzenia [3]**, biegi schodów i spoczniki klatki schodowej zostaną zabezpieczone od spodu warstwą tynku o grubości co najmniej 15 mm lub płytą GKF o grubości 12,5 mm; schody dodatkowe do suterenu wykonane jako drewniane, schodom tym nie stawia się wymagań jak dla dróg ewakuacyjnych, wykładzina biegów schodów niezapalna.

Wymagania dodatkowe:

- 1) w 2019 roku więźba dachowa oraz belki stropowe zostały zabezpieczone środkiem ognioochronnym Fobos M4 (ustalono na podstawie dziennika budowy);
- 2) odkryte drewniane elementy biegów schodów, spoczników i balustrad po oczyszczeniu zostaną zabezpieczone lakierem ognioochronnym (np. Uniepaldrew) do stopnia nierozprzestrzeniania ognia;
- 3) pomieszczenia na poddaszu zostaną oddzielone od palnej konstrukcji i palnego przekrycia dachu płytami GKF 2x12,5 mm – z uwagi na brak formalnego wymogu wydzielania pomieszczeń elementami o klasie odporności ogniowej EI 30 w strefach pożarowych ZL II⁸, wskazane wyżej rozwiązanie traktuje się jako rozwiązanie niepogarszające warunków bezpieczeństwa w stosunku do wymagań klasy odporności ogniowej przekrycia dachu⁹;
- 4) wyjście z klatki schodowej na strych zostanie zamknięte klapą systemową o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 15;
- 5) drewniane elementy konstrukcji nośnej dachu znajdujące się w obrębie pomieszczeń na poddaszu zostaną zabudowane płytami GKF 12,5 mm – rozwiązanie niepogarszające warunków bezpieczeństwa.

⁸ Wymagania wynikające z § 219 ust. 2 rozporządzenia [3].

⁹ Metoda badawcza określona w normie [12] przewiduje badanie odporności ogniowej dachów przy działaniu ognia tylko od spodu, zatem zabezpieczenie przekrycia dachu od wnętrza budynku pozwala stwierdzić, że całe przekrycie spełnia te same kryteria szczelności i izolacyjności ogniowej oraz nośności ogniowej dla elementów, które zostaną zabudowane od spodu przegrodą chroniącą przed ogniem, tj. deskowania, belek i krokwi.



Rys. 2.1. Konstrukcja dachu wymagająca zabezpieczenia w obrębie poddasza;
źródło: dokumentacja fotograficzna udostępniona przez projektanta

2.8. Warunki i strategia ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób

Wyjście ewakuacyjne z budynku znajduje się od strony ul. gen. W. Sikorskiego. Na poziomie suterenu budynek posiada również wyjście na podwórze od strony północnej. Wyjście ewakuacyjne z poziomu suterenu realizowane jest przez drzwi niezależne od wyższych kondygnacji. Wyjście ewakuacyjne z budynku dla pozostałych kondygnacji stanowią drzwi główne na poziomie parteru. Drzwi ewakuacyjne z poziomu suterenu otwierane są na zewnątrz, natomiast drzwi głównego wyjścia z budynku otwierane są do wewnątrz – budynek objęty ochroną konserwatora zabytków. Drzwi główne i drzwi z suterenu są drzwiami dwuskrzydłowymi, posiadają szerokość w świetle odpowiednio 1,5 m i 1,3 m, szerokość nieblokowanego skrzydła w obu przypadkach nie mniej niż 0,9 m.

W żadnym z pomieszczeń długość przejścia ewakuacyjnego nie przekroczy dopuszczalnych 40 m i nie będzie prowadzić przez więcej niż trzy pomieszczenia. Drzwi stanowiące wyjścia ewakuacyjne z pomieszczeń będą posiadać szerokość nie mniejszą niż 0,9 m lub 0,8 m w przypadku drzwi przeznaczonych do ewakuacji nie więcej niż trzech osób.

Na pierwszym piętrze znajduje się wnęka kuchenna otwarta na drogę ewakuacyjną, stanowi to **niezgodność z § 236 ust. 3 rozporządzenia [3]**. Wnęka zostanie zabudowana jako pomieszczenie i zamknięta drzwiami.

Układ komunikacyjny na każdej kondygnacji jest podobny – do klatki schodowej dochodzi korytarz prowadzący przez środek budynku do windy. Ponadto na poziomie suterenu za windą znajduje się krótki korytarz prowadzący do wyjścia na podwórze. Najmniejsza szerokość korytarzy stanowiących poziome drogi ewakuacyjne wynosi 1,2 m (ewakuacja nie więcej niż 20 osób z każdej kondygnacji).

W obrębie parteru i drugiego piętra występują lokalne przewężenia poziomej drogi ewakuacyjnej do 1 m na odcinku nie większym niż 0,4 m, stanowi to **niezgodność z § 242 ust. 2 rozporządzenia [3]**.

Pionową drogę ewakuacyjną stanowi klatka schodowa łącząca wszystkie kondygnacje. Klatka schodowa posiada biegi o szerokości 1,15 m i spoczniki o szerokości 1,20 m przy wymaganych odpowiednio 1,2 m i 1,5 m. Ponadto największa wysokość stopni schodów ewakuacyjnych wynosi około 0,19 m przy dopuszczalnej nie większej niż 0,175 m. Niezachowanie minimalnych szerokości biegów i spoczników schodów oraz przekroczenie maksymalnej wysokości stopni stanowi **niezgodność z § 68 ust. 1 rozporządzenia [3]**. Balustrady schodów posiadają minimalną wysokość 0,8 m przy wymaganej co najmniej 1,1 m – niezgodność z § 298 ust. 2 rozporządzenia [3].

Dodatkowe schody prowadzące z parteru do suterenu o szerokości 0,97 m jednobiegowe, wysokość stopni 0,2 m – nie stanowią one drogi ewakuacyjnej.

Klatka schodowa nie jest obudowana i zamykana drzwiami dymoszczelnymi oraz nie jest wyposażona w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu – **niezgodność z § 245 rozporządzenia [3]**. W celu poprawy warunków ewakuacji wykonane zostanie wydzielenie klatki schodowej od korytarzy na wszystkich kondygnacjach ścianą o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60¹⁰ i drzwiami EIS 60 oraz oddymianie klatki schodowej przez istniejące okno na poziomie poddasza – rozwiązania zastępcze.

Ze strefy pożarowej ZL II o powierzchni przekraczającej 750 m² w budynku wielokondygnacyjnym, należy zapewnić możliwość ewakuacji ludzi do innej strefy pożarowej na tej samej

¹⁰ Planuje się wykonanie ściany w pełni przeszklonej na parterze i kondygnacjach wyższych. Ostateczny wybór materiałów do ustalenia z Konserwatorem Zabytków z uwzględnieniem minimalnej klasy odporności ogniowej określonej w niniejszej ekspertyzie.

kondygnacji. Z uwagi na występujące niezgodności wynikające z konstrukcji budynku, w szczególności stropy wykonane z materiałów palnych nie ma możliwości podziału budynku na strefy pożarowe. Tym samym nie ma możliwości zapewnienia ewakuacji do innej strefy pożarowej na tej samej kondygnacji co stanowi **niezgodność z § 227 ust. 5 rozporządzenia [3].** W ramach rozwiązań ponadstandardowych proponuje się zapewnienie alternatywnej, w stosunku do klatki schodowej, drogi ewakuacyjnej na wypadek pożaru przez wydzielenie pożarowe windy drzwiami EIS 30 na wszystkich kondygnacjach. W ten sposób, w przypadku zadymienia klatki schodowej, ewakuacja ludzi windą będzie nadal możliwa.

W budynku na poziomie suterenu przewiduje się dwa kierunki ewakuacji. Dla kondygnacji wyższych przewiduje się jeden kierunek ewakuacji. Ewakuacja z najwyższej kondygnacji dościem o długości około 33 m przy dopuszczalnej 10 m – **niezgodność z § 256 ust. 3 rozporządzenia [3].** Po wykonaniu wydzielenia klatki schodowej i wyposażeniu jej w system oddymiania (patrz pkt 2.10.) długość dojścia ewakuacyjnego będzie mierzona do drzwi klatki i dopuszczalna długość dojścia 10 m będzie zachowana.

Do wykończenia wewnątrz należy stosować wyłącznie materiały i wyroby co najmniej trudno zapalne. Wykładziny podłogowe należy stosować co najmniej trudno zapalne. Okładziny sufitów wykonane będą z materiałów niepalnych – płyty GKF. Elementy stałego wyposażenia wewnątrz znajdujące się w obrębie dróg ewakuacyjnych, tj. szafa porządkowa na pierwszym piętrze, powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych.

2.9. Zabezpieczenie przeciwpożarowe instalacji użytkowych

Budynek wyposażony będzie w następujące instalacje użytkowe:

- 1) instalację wentylacyjną – grawitacyjną oraz mechaniczną w całym budynku, przewody i kanały wentylacyjne wykonane z materiałów niepalnych, drzwiczki rewizyjne w przewodach i kanałach wykonane z materiałów niepalnych; należy przewidzieć wyłączenie wentylacji mechanicznej po wykryciu pożaru przez system sygnalizacji pożarowej;
- 2) instalację ogrzewczą – wodną, zasilaną z miejskiej sieci ciepłowniczej, węzeł cieplny zlokalizowany w pomieszczeniu technicznym w suterenie;
- 3) instalację elektryczną – trójfazową, wykonaną zgodnie z Polskimi Normami jako nową w trakcie adaptacji budynku, główne przyłącze energetyczne zlokalizowano w szafce umieszczonej na zewnętrznej ścianie budynku od strony podwórza, instalacja będzie zabezpieczona przeciwpożarowym wyłącznikiem prądu;
- 4) instalacje teletechniczne – sieć komputerowa, instalacja przeciwwłamaniowa oraz monitoring wizyjny CCTV;
- 5) instalację wodno-kanalizacyjną – przyłącze wody zlokalizowane w pomieszczeniu technicznym w suterenie;

- 6) dźwig osobowy – dobudowany od strony podwórza, stanowi alternatywną drogę ewakuacji – dla dźwigu należy zapewnić zasilanie sprzed przeciwpożarowego wyłącznika prądu kablem ognioodpornym co najmniej PH 90, dźwig nie powinien być dezaktywowany sygnałem z instalacji sygnalizacji pożarowej z wyjątkiem przypadku wykrycia dymu w samym szybie dźwigu.

Izolacje cieplne i akustyczne w instalacji wodno-kanalizacyjnej i ogrzewczej będą wykonane w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

2.10. Dobór urządzeń przeciwpożarowych

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami [3] [6] budynek należy wyposażać w urządzenia przeciwpożarowe:

- 1) awaryjne oświetlenie ewakuacyjne na wszystkich drogach ewakuacyjnych, tj. na drogach komunikacji ogólnej na wszystkich kondygnacjach z wyjątkiem suterenu – wymóg będzie spełniony;
- 2) przeciwpożarowy wyłącznik prądu – wymóg będzie spełniony, planuje się montaż przycisków wyzwalających PWP przy obu wejściach do budynku;
- 3) instalację hydrantów wewnętrznych 25 z węzłem pólśztywnym – wymóg będzie spełniony, planuje się zamontowanie na każdej kondygnacji po jednym hydrancie, instalacja powinna zapewniać możliwość poboru wody z dwóch hydrantów jednocześnie, co należy uwzględnić przy doborze źródła wody i przepustowości wodomierza; pomieszczenie przyłącza wody pod schodami na poziomie suterenu należy zamknąć ścianą REI 120 i drzwiami EIS 60;
- 4) urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu z klatki schodowej, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu – ze względu na wymagania ochrony zabytków, w dachu budynku nie można wykonać otworu do usuwania dymu, tym samym nie ma możliwości wykonania systemu oddymiania zgodnie z Polską Normą co stanowi niezgodność z § 245 rozporządzenia [3].

W ramach rozwiązań ponadstandardowych proponuje się:

- 1) przystosowanie istniejącego okna w klatce schodowej na poziomie poddasza do oddymiania przez wyposażenie go w silowniki uruchamiane centralną oddymiania po odebraniu informacji o pożarze z instalacji sygnalizacji pożarowej, ponadto na poddaszu oraz na parterze należy zainstalować ręczne przyciski oddymiania; z uwagi na zabytkowy charakter drzwi głównych proponuje się otwieranie tych drzwi w celu napowietrzania w sposób ręczny przez obsługę budynku, procedurę postępowania należy określić w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego;

- 2) podniesienie natężenia światła awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego w obrębie klatki schodowej do 2 lx;
- 3) wyposażenie głównego korytarza na poziomie suterenu w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne o normalnym natężeniu światła, tj. 1 lx ;
- 4) wyposażenie budynku w instalację sygnalizacji pożarowej obejmującą wszystkie przestrzenie w budynku, włącznie z nieużytkowym strychem i szybem dźwigu (ochrona całkowita); proponuje się wykonanie instalacji w oparciu o czujki dymu oraz czujki multisensorowe w przestrzeniach, gdzie mogą występować alarmy fałszywe; rozmieszczenie elementów systemu powinno być zgodne ze specyfikacją techniczną [14], rozmieszczenie sygnalizatorów akustycznych i natężenie dźwięku powinno uwzględniać obecność osób śpiących; podłączenie instalacji do tzw. monitoringu pożarowego wymagane będzie w przypadku obecności tylko 1 osoby obsługi w budynku w porze nocnej, co wynika również z wymagań opisanych w pkt 2.3.

Urządzenia przeciwpożarowe należy wykonać w oparciu o projekt wykonawczy uzgodniony z rzeczoznawcą ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych.

2.11. Wyposażenie w gaśnice i inny sprzęt gaśniczy

Budynek wymaga wyposażenia w gaśnice, ilość środka gaśniczego przypadająca na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej nie powinna być mniejsza niż 2 kg lub 3 dm³ – wymóg będzie spełniony. W budynku przewiduje się stosowanie gaśnic proszkowych ABC, przy aneksach kuchennych i w pomieszczeniu cateringu zaleca się umieścić gaśnice przystosowane do gaszenia pożarów grupy F.

2.12. Usytuowanie obiektu z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe

Obiekt zlokalizowany jest na terenie zabudowy wielorodzinnej. Ściany zewnętrzne budynku z każdej strony posadowione są w odległości nie mniejszej niż 4 m od granicy działki budowlanej. Sąsiadujące obiekty to:

- 1) od strony północnej market spożywczy w odległość około 60 m;
- 2) od strony południowej działka drogowa a dalej budynek mieszkalny wielorodzinny w odległości około 33 m;
- 3) od strony północno-wschodniej budynek mieszkalny wielorodzinny w odległości około 20 m;
- 4) od strony zachodniej budynek mieszkalny wielorodzinny w odległości 8,9 m.

Budynek znajduje się w centralnej części miasta Kętrzyn w rejonie operacyjnym Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej Komendy Powiatowej PSP w Kętrzynie. Odległość dojazdu od tej jednostki to około 1,2 km, czas dojazdu około 3 minut.

Budynek znajduje się w centralnej części miasta Kętrzyn w rejonie operacyjnym Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej Komendy Powiatowej PSP w Kętrzynie. Odległość dojazdu od tej jednostki to około 1,2 km, czas dojazdu około 3 minut.

2.13. Drogi pożarowe

Do budynku doprowadzono drogę pożarową. Stanowi ją droga publiczna – ul. gen. W. Sikorskiego o nawierzchni asfaltowej. Wyjście główne z budynku od frontu ma połączenie z drogą pożarową utwardzonym dojściem o długości nie większej niż 30 m i szerokości nie mniejszej niż 1,5 m. Warunki drogowe pozwalają na przejazd pojazdów ratowniczo-gaśniczych bez zawracania.

W przypadku budynków o nie więcej niż trzech kondygnacjach nadziemnych i nie więcej niż 12 m wysokości nie obowiązują wymagania dot. przebiegu drogi pożarowej wzdłuż dłuższego boku budynku oraz oddalenia drogi od ściany, jak również elementów uniemożliwiających dostęp do elewacji budynku za pomocą podnośników i drabin mechanicznych.

2.14. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru

Zgodnie z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi [5] przedmiotowy budynek wymaga zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru w ilości 10 l/s.

Zaopatrzenie w wodę dla obiektu stanowi hydrant podziemny DN 80 o wydajności nominalnej 10 l/s przy ciśnieniu nominalnym 0,2 MPa, zlokalizowany na miejskiej sieci wodociągowej w odległości około 30 m od strony zachodniej.

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
10-045 Olsztyn, ul. Niepodległości 16
WYDZIAŁ KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY



Rys. 2.2. Lokalizacja hydrantu zewnętrznego; źródło: opracowanie własne na podstawie www.geoportal360.pl

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
10-045 Olsztyn, ul. Niepodległości 16
WYDZIAŁ KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY

3. Zakres niezgodności z przepisami

3.1. Wskazanie wszystkich występujących w obiekcie niezgodności z przepisami

3.1.1. W zakresie przepisów techniczno-budowlanych

1. Drzwi otwierane do wewnątrz pomieszczeń nr 0.3 i 0.8 na parterze, niezgodność z § 239 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia [3].
2. Brak wymaganej klasy odporności ogniowej stropów, konstrukcji i przekrycia dachu oraz nieokreślony stopień reakcji na ogień deskowania stropów, niezgodność z § 216 ust. 1 rozporządzenia [3].
3. Brak obudowy klatki schodowej od strony korytarzy, spełniającej wymagania klasy odporności ogniowej jak dla stropów, niezgodność z § 249 ust. 1 rozporządzenia [3];
4. Klatka schodowa wykonana z materiałów palnych bez wymaganej nośności ogniowej R 60 biegów i spoczników schodów tej klatki, niezgodność z § 249 ust. 3 rozporządzenia [3].
5. Występowanie na pierwszym piętrze wnęki kuchennej otwartej na drogę ewakuacyjną, niezgodność z § 236 ust. 3 rozporządzenia [3].
6. Występowanie obrębie parteru i drugiego piętra lokalnych przewężeń poziomej drogi ewakuacyjnej do 1 m na odcinku 0,4 m, niezgodność z § 242 ust. 2 rozporządzenia [3].
7. Biegi i spoczniki klatek schodowych o najmniejszej szerokości odpowiednio 1,15 m i 1,20 m przy wymaganych co najmniej 1,2 m i 1,5 m, niezgodność z § 68 ust. 1 rozporządzenia [3].
8. Stopnie schodów o wysokości 0,18 i 0,19 m przy dopuszczalnej nie większej niż 0,175 m, niezgodność z § 68 ust. 1 rozporządzenia [3].
9. Balustrady o wysokości 0,8 m przy wymaganej co najmniej 1,1 m, niezgodność z § 298 ust. 2 rozporządzenia [3].
10. Brak zamknięcia drzwiami dymoszczelnymi klatki schodowej oraz brak wyposażenia jej w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu, niezgodność z § 245 rozporządzenia [3].
11. Brak możliwości ewakuacji ludzi do innej strefy pożarowej na tej samej kondygnacji, niezgodność z § 227 ust. 5 rozporządzenia [3].
12. Dojście ewakuacyjne dla kondygnacji powyżej parteru o maksymalnej długości 33 m przy dopuszczalnej nie większej niż 10 m, niezgodność z § 256 ust. 3 rozporządzenia [3].
13. Brak awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego na drogach ewakuacyjnych, niezgodność z § 181 ust. 3 pkt 2 lit. c rozporządzenia [3].
14. Brak przeciwpożarowego wyłącznika prądu, niezgodność z § 183 ust. 2 rozporządzenia [3].

3.1.2. W zakresie przepisów przeciwpożarowych

1. Brak wyposażenia budynku w instalację hydrantów wewnętrznych 25 w węźm półsztywnym, niezgodność § 19 ust. 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia [6].

3.2. Wskazanie niezgodności, które zostaną doprowadzone w budynku do stanu zgodnego z przepisami

3.2.1. W zakresie przepisów techniczno-budowlanych

1. Klatka schodowa zostanie oddzielona od korytarzy ścianą o klasie odporności ogniowej EI 60.
2. Wnęka kuchenna na pierwszym piętrze zostanie oddzielona ścianą i zamknięta drzwiami.
3. Klatka schodowa zostanie zamknięta drzwiami dymoszczelnymi EIS 60.
4. Po wydzieleniu klatki schodowej i zamknięciu drzwiami EIS 60 oraz przystosowaniu istniejącego okna do celów oddymiania dojście ewakuacyjne będzie mierzone do drzwi klatki i dopuszczalna długość 10 m będzie zachowana.
5. Budynek zostanie wyposażony w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne na drogach ewakuacyjnych.
6. Budynek zostanie wyposażony w przeciwpożarowy wyłącznik prądu.

3.2.2. W zakresie przepisów przeciwpożarowych

1. Budynek zostanie wyposażony w instalację hydrantów wewnętrznych 25 w węźm półsztywnym.

3.3. Wskazanie niezgodności, które nie zostaną doprowadzone w budynku do stanu zgodnego z przepisami

3.3.1. W zakresie przepisów techniczno-budowlanych

1. Drzwi otwierane do wewnątrz pomieszczeń nr 0.3 i 0.8 na parterze, niezgodność z § 239 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia [3].

Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: podniesienia natężenia oświetlenia awaryjnego na klatce schodowej do 2 lx oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.

2. Brak wymaganej klasy odporności ogniowej stropów, konstrukcji i przekrycia dachu oraz nieokreślony stopień reakcji na ogień deskowania stropów, niezgodność z § 216 ust. 1 rozporządzenia [3].

Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: wydzielenia pożarowego pomieszczeń na poziomie suterenu, wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej oraz uwarunkowania konstrukcyjno-budowlane, tj. zabezpieczenie stropów i przekrycia dachu podbitką z wełny mineralnej i płyt GKF, zabezpieczenia konstrukcji dachu płytami GKF w obrębie pomieszczeń.

3. Brak wymaganej nośności ogniowej R dla ścian przeszklonych oddzielających klatkę schodową od korytarzy, niezgodność z § 249 ust. 1 rozporządzenia [3];
Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: wydzielenia pożarowego pomieszczeń na poziomie suterenu oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.
4. Klatka schodowa wykonana z materiałów palnych bez wymaganej nośności ogniowej R 60 biegów i spoczników schodów tej klatki, niezgodność z § 249 ust. 3 rozporządzenia [3].
Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: wydzielenia pożarowego pomieszczeń na poziomie suterenu, zamknięcia klatki schodowej drzwiami EIS 60 oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.
5. Występowanie obrębie parteru i drugiego piętra lokalnych przewężeń poziomej drogi ewakuacyjnej do 1 m na odcinku 0,4 m, niezgodność z § 242 ust. 2 rozporządzenia [3].
Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.
6. Biegi i spoczniki klatek schodowych o najmniejszej szerokości odpowiednio 1,15 m i 1,20 m przy wymaganych co najmniej 1,2 m i 1,5 m, niezgodność z § 68 ust. 1 rozporządzenia [3].
Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: podniesienia natężenia oświetlenia awaryjnego na klatce schodowej do 2 lx oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.
7. Stopnie schodów o wysokości 0,18 i 0,19 m przy dopuszczalnej nie większej niż 0,175 m, niezgodność z § 68 ust. 1 rozporządzenia [3].
Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: podniesienia natężenia oświetlenia awaryjnego na klatce schodowej do 2 lx oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.
8. Balustrady o wysokości 0,8 m przy wymaganej co najmniej 1,1 m, niezgodność z § 298 ust. 2 rozporządzenia [3].
Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: podniesienia natężenia oświetlenia awaryjnego na klatce schodowej do 2 lx oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.
9. Brak wyposażenia klatki schodowej w urządzenia (zgodne z Polską Normą) zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu, niezgodność z § 245 rozporządzenia [3].
Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: przystosowania okna na poddaszu do celów oddymiania, zamknięcia klatki schodowej drzwiami EIS 60 oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.



10. Brak możliwości ewakuacji ludzi do innej strefy pożarowej na tej samej kondygnacji, niezgodność z § 227 ust. 5 rozporządzenia [3].

Niezgodność rekompensowana przez rozwiązania zastępcze w postaci: zapewnienia alternatywnej drogi ewakuacji przez windę, zamknięcia klatki schodowej drzwiami EI 60 oraz wyposażenia budynku w instalację sygnalizacji pożarowej.

4. Przyjęte rozwiązania ponadstandardowe zapewniające wymagany poziom ochrony przeciwpożarowej obiektu

Istniejące w budynku i na terenie przyległym uwarunkowania, a w szczególności warunki konstrukcyjne powodują, że nie ma możliwości spełnienia w sposób bezpośredni wszystkich wymagań określonych w obowiązujących przepisach techniczno-budowlanych [3]. Realizacja niektórych z tych wymagań, jak np. wykonanie biegów i spoczników schodów z zachowaniem minimalnych wymiarów oraz bez stosowania materiałów palnych (w tym przypadku drewna), pomijając względy ekonomiczne i konstrukcyjno-budowlane, jest niemożliwa z punktu widzenia ochrony konserwatorskiej i wartości historycznej budynku.

W takiej sytuacji konieczne jest stworzenie koncepcji zabezpieczenia obiektu, która zapewni akceptowalny poziom bezpieczeństwa. Aby koncepcja taka była właściwa, musi być ona adekwatna do zagrożeń pożarowych, jakie w tym obiekcie mogą powstać, uwzględniając jego przeznaczenie i sposób użytkowania po zakończeniu inwestycji. Wobec powyższego należy rozważyć, gdzie w rozpatrywanym budynku może powstać pożar i jakie skutki może on spowodować dla osób użytkujących budynek, samego budynku, ekip ratowniczych oraz obiektów sąsiadujących. Przy czym koncepcja bezpieczeństwa powinna uwzględniać pożar stwarzający potencjalnie największe zagrożenie.

4.1. Scenariusze pożarowe i koncepcja bezpieczeństwa

Analizując możliwe do wystąpienia scenariusze rozwoju zdarzeń w trakcie pożaru oraz ustalając na ich podstawie koncepcję bezpieczeństwa pożarowego obiektu należy odwołać się do tzw. wymagań podstawowych. Zgodnie z ustawą [1] i rozporządzeniem [3] obiekty powinny być projektowane i wykonane w sposób ograniczający możliwość powstania pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniający:

- 1) zachowanie nośności konstrukcji przez określony czas;
- 2) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu wewnątrz budynku;
- 3) ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;
- 4) możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób;
- 5) uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych.

Opracowując koncepcję bezpieczeństwa dla rozpatrywanego budynku trzeba uwzględnić zakres odstępstwa od przepisów techniczno-budowlanych. Niezgodności występujące w obiekcie dotyczą przede wszystkim:

- 1) zachowania nośności konstrukcji w warunkach pożaru, a szczególnie konstrukcji dachu i stropów;

- 2) możliwości bezpiecznej ewakuacji z uwagi na wykonanie klatki schodowej z materiałów palnych bez wymaganej nośności ogniowej oraz z uwagi na niezachowanie minimalnych parametrów dróg ewakuacyjnych;
- 3) bezpieczeństwa ekip ratowniczych związanego wprost z koniecznością prowadzenia działań gaśniczych wewnątrz budynku i niezgodnościami w zakresie odporności ogniowej elementów konstrukcyjnych.

W zakresie występujących niezgodności z przepisami techniczno-budowlanymi i przepisami przeciwpożarowymi rozpatrywany będzie reprezentatywny scenariusz pożarowy uwzględniający największe zagrożenie dla elementów konstrukcyjnych, najbardziej niekorzystne warunki ewakuacji i największe trudności w prowadzeniu działań gaśniczych przez ekipy ratownicze, tj. pożar wewnętrzny w pokoju mieszkalnym na pierwszym piętrze.

Pożary wewnątrz w pomieszczeniach mieszkalnych charakteryzują się niewielkimi rozmiarami, jednak ze względu na nagromadzenie znacznych ilości materiałów łatwo zapalnych, szybko się rozprzestrzeniają i osiągają dużą moc. Taki pożar, niezależnie od przyczyny powstania, charakteryzować się będzie stosunkowo trudną akcją gaśniczą, należy przewidywać silne zadymienie pomieszczeń, niezbędne będzie stosowanie przez ratowników sprzętu ochrony układu oddechowego. Należy przewidywać konieczność ewakuacji wszystkich pensjonariuszy, a to będzie rodziło kolejne trudności z uwagi na charakter grupy użytkowników – osoby starsze. Z uwagi na możliwość silnego zadymienia dróg komunikacji ogólnej w trakcie pożaru należy brać pod uwagę prowadzenie działań gaśniczych oraz ewakuacji ludzi z drabin.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa pożarowego autorzy opracowania proponują inny sposób spełnienia obowiązujących wymagań przepisów techniczno-budowlanych i przeciwpożarowych, poprzez wykonanie rozwiązań technicznych, niewynikających bezpośrednio z obowiązującego stanu prawnego, a których realizacja zrekompensuje w sposób dostateczny wymagania tych przepisów, których spełnienie w budynku nie jest możliwe lub jest utrudnione.

Biorąc wskazane powyżej elementy pod uwagę, w celu zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa pożarowego przedmiotowego budynku, proponuje się przyjęcie rozwiązań rekompensujących wymagania, których spełnienie nie jest możliwe lub jest utrudnione. Koncepcję bezpieczeństwa budynku oparto na rozwiązaniach ponadstandardowych:

- 1) zamknięciu drzwiami o klasie odporności ogniowej EIS 30 pomieszczeń P.3, P.8 i P.9 oraz korytarza P.2a na poziomie suterenu;
- 2) zapewnieniu minimalnego stanu osobowego obsługi w porze nocnej – 2 osoby lub alternatywnie 1 osoby w przypadku zastosowania automatycznej transmisji alarmów pożarowych do KP PSP w Kętrzynie;

- 3) zamknięciu klatki schodowej drzwiami o ponadnormatywnej klasie odporności ogniowej EIS 60;
- 4) przystosowaniu istniejącego okna na poddaszu do celów oddymiania wraz ze sterowaniem w sposób opisany w ekspertyzie;
- 5) zapewnieniu alternatywnej drogi ewakuacyjnej na wypadek pożaru przez wydzielenie pożarowe windy drzwiami EIS 30 i zapewnienie jej zasilania z przed PWP;
- 6) podniesieniu natężenia światła awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego w obrębie klatki schodowej do 2 lx;
- 7) wykonaniu awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego w obrębie głównego korytarza na poziomie sutereny;
- 8) wykonaniu instalacji sygnalizacji pożarowej zgodnie ze specyfikacją techniczną PKN-CEN TS 54-14 w formie ochrony całkowitej;

oraz uwarunkowaniach konstrukcyjno-budowlanych, a w szczególności:

- 1) zabezpieczeniu drewnianych stropów od spodu podbitką z wełny mineralnej i płyt GKF 2x12,5 mm;
- 2) wykonaniu docieplenia przekrycia dachu przy użyciu wełny mineralnej o grubości o najmniej 20 cm;
- 3) oddzieleniu pomieszczeń na poddaszu od palnej konstrukcji i palnego przekrycia dachu płytami GKF 2x12,5 mm;
- 4) zabudowaniu drewnianej konstrukcji nośnej dachu płytami GKF 12,5 mm w obrębie pomieszczeń na poddaszu.

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA
10-443 02 100 01 11 12 13 14 15 16
WYDZIAŁ KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY

Niezgodności dotyczące klasy odporności ogniowej oraz stopnia rozprzestrzeniania ognia przez stropy są w rozpatrywanym przypadku rekompensowane przez wyposażenie budynku w instalację sygnalizacji pożarowej oraz zabezpieczenie stropów podbitką z wełny mineralnej i płyt GKF. Natomiast zgodnie z dostępną literaturą [19] niezabezpieczone stropy typu Kleina spełniają wymagania klasy odporności ogniowej w czasie około 20 minut. Należy zauważyć, że elementy budowlane są poddawane badaniom odporności ogniowej zgodnie z krzywą rozwoju pożaru ISO, która nie przewiduje wejścia do działań jednostek ochrony przeciwpożarowej i rozpoczęcia zwalczania pożaru, a temperatura badania rośnie wraz z upływem czasu do końca badania. Ponadto krzywa ISO opisuje wzrost temperatury pożaru rozwiniętego od momentu jego rozgorzenia, pomijając fazę inkubacji, w której to zadziała system wykrywania dymu.

Niezgodności dotyczące klasy odporności ogniowej konstrukcji dachu dotyczą słupów i belek znajdujących się w obrębie pomieszczeń poddasza. Obliczenia wykonywane zgodnie z normą [10] dla podobnych konstrukcji, dowodzą że nośność ogniowa takich konstrukcji często przekracza 15 minut bez stosowania zabezpieczeń. Dlatego zabezpieczenie konstrukcji płytą GKF 12,5 mm można uznać za wystarczające. Z kolei wymagania nośności i szczelności

ogniowej przekrycia dachu mają na celu zabezpieczenie obiektów i terenów przyległych przed przeniesieniem się pożaru w wyniku przepalenia dachu.

Z uwagi na oddzielenie pomieszczeń od przekrycia płytą GKF 2x12,5 mm i docieplenie wełną mineralną oraz zabezpieczenie poddasza i strychu instalacją sygnalizacji pożarowej nie należy przewidywać całkowitego przepalenia elementów konstrukcji i przekrycia dachu. Pożary drewnianych dachów i poddaszy w budynkach zabytkowych najczęściej spowodowane są długotrwałym tleniem drewna w wyniku występowania np. gorących kominów (przedmiotowy budynek ogrzewany jest z ciepłowni miejskiej, występujące kominy służą obecnie jedynie do wentylacji), przegrzanych elementów instalacji technicznych lub w wyniku niewłaściwego prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo. Pożar tłący w obrębie poddasza zostanie wykryty przez instalację sygnalizacji pożarowej znacznie szybciej niż mógłby on realnie zagrażać konstrukcji dachu.

Opracowując koncepcję bezpieczeństwa ewakuacji, wzięto pod uwagę prawdopodobne scenariusze rozwoju zdarzeń w trakcie pożaru. Rozważono, gdzie w rozpatrywanym budynku może powstać pożar i jakie skutki może on spowodować. Na tej podstawie stwierdzono, że niezależnie od miejsca powstania pożaru, z wyjątkiem pożaru w wydzielonych pomieszczeniach piwnicy, należy przewidywać ewakuację jednoczesną wszystkich użytkowników. Ewakuacja strefowa w budynku posiadającym drewnianą klatkę schodową jest niedopuszczalna, nawet pomimo zamknięcia klatki drzwiami EIS 60. Dopuszcza się jedynie czasową ewakuację pensjonariuszy na inną kondygnację (nieobjętą pożarem) w celu zabezpieczenia osób przed warunkami atmosferycznymi np. w okresie zimy.

Przeanalizowano czas potrzebny na opuszczenie budynku przez osoby zagrożone. Zastosowane rozwiązania zastępcze w postaci wyższego natężenia światła awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego ułatwią prowadzenie ewakuacji po zbyt wąskich schodach w porze nocnej. Należy zauważyć, że zapewnienie wymaganych parametrów dla klatek schodowych jest niemożliwe ze względów konserwatorskich. Uznano, że występujące lokalne przewężenia korytarzy nie wpłyną na czas ewakuacji przy występującym zagęszczeniu użytkowników, gdyż przewężenie o szerokości 1 m ma większą przepustowość niż drzwi 0,9 m, które były by dopuszczalne na drodze ewakuacyjnej. Z kolei drzwi otwierane do wewnątrz pomieszczeń na parterze nie wpłyną na wydłużenie czasu ewakuacji w najmniej korzystnym wariancie, tj. w porze nocnej, gdyż nie przewiduje się przebywania tam osób starszych w nocy.

W przedmiotowej analizie rozpatrywano ewakuację śpiących osób z pierwszego piętra, z uwagi na inną kategorię użytkowników i dłuższy czas pierwszych-wstępnych reakcji. Ewakuacja z drugiego piętra będzie przebiegać sprawniej, ponieważ znajdujący tam jeden pokój sypialny przeznaczony jest dla pracownika placówki, a zatem dla osoby zaznajomionej

z obiektem i organizacją ewakuacji. Czas pierwszych reakcji pracowników na alarm pożarowy będzie o co najmniej 5 minut krótszy od czasu reakcji pensjonariuszy śpiących na pierwszym piętrze.

Jedną z metod szacowania bezpieczeństwa w czasie ewakuacji jest metoda obliczeniowa przedstawiona w brytyjskim standardzie BS PD-7974-6 [15]. Zakłada ona porównanie ze sobą dwóch parametrów:

- 1) dostępnego czasu bezpiecznej ewakuacji DCBE;
- 2) wymaganego czasu bezpiecznej ewakuacji WCBE.

Aby warunki ewakuacji mogły zostać uznane za bezpieczne, spełniony musi zostać warunek opisany wzorem:

$$DCBE - WCBE \geq 0$$

Przewiduje się, że liczba użytkowników na pierwszym piętrze nie przekroczy 12 pensjonariuszy i 1 opiekuna. Założono osiągnięcie przez ewakuujące się osoby miejsca bezpiecznego rozumiane jako wejście do klatki schodowej. Obliczenia WCBE na podstawie założeń wg BS PD-7974-6 przedstawiono w tabeli 1.

Tabela 1. Obliczenie wymaganego czasu bezpiecznej ewakuacji

Projektowy scenariusz zachowań i rodzaj użytkowników	
Kategoria użytkowników	C _{II}
Gotowość użytkowników	Śpiący (ze stałym nadzorem pracowników/opiekunów)
Znajomość użytkowników	Zaznajomieni
Gęstość użytkowników	Niska
Wydzielenia / złożoność	Kilka
Efekt jakości systemu alarmowego na pierwsze-wstępne reakcje	
Poziom systemu alarmowego	A2: automatyczny system wykrywania pożaru (ochrona całkowita) przekazuje alarm do osób zarządzających budynkiem, rozgłoszenie alarmu dla wszystkich użytkowników w zagrożonych przestrzeniach następuje ręcznie lub samoczynnie po upływie ustalonego czasu opóźnienia, jeśli wstępny alarm nie zostanie skasowany.
Efekt złożoności budynku na czas ewakuacji	
Poziom budynku	B2. Przedstawia prosty budynek, z wieloma przegrodami wewnętrznymi i zazwyczaj wielokondygnacyjny, większość parametrów zgodna z przepisami techniczno-budowlanymi, z prostym rozplanowaniem wewnętrznym.

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNAJ
10-C...
WYD...
...
...

Klasyfikacja systemu zarządzania bezpieczeństwem pożarowym i wpływ na czas ewakuacji	
Poziom zarządzania	M1: użytkownicy powinni zostać przeszkoleni do wysokiego poziomu zarządzania i dobrej praktyki bezpieczeństwa pożarowego; obecny dozór na kondygnacji; dobrze opracowana procedura ewakuacji i regularne ćwiczenia; niezależny audyt z praktycznym sprawdzeniem warunków ewakuacji potwierdzającym założenia projektowe oraz analizą zdarzeń historycznych i alarmów fałszywych; zazwyczaj budynek z prostym układem komunikacyjnym (poziom B1 lub B2) i instalacją sygnalizacji pożarowej; w przypadku dostępności publicznej wymagany dźwiękowy system ostrzegawczy.
Obliczenie Wymaganego Bezpiecznego Czasu Ewakuacji	
Obliczenie czasu detekcji pożaru	Dane producentów i normowe. t_d – czas detekcji określany jako czas wystąpienia alarmu II stopnia w instalacji sygnalizacji pożarowej: <ol style="list-style-type: none"> 1) zadziałanie elementu detekcyjnego: 60 s; 2) czas na potwierdzenie alarmu I stopnia w centrali: 30 s; 3) czas na sprawdzenie potencjalnego zagrożenia: 180 s. $t_d = 60 + 30 + 180 = 270 \text{ s}$
Obliczenie czasu alarmowania	Obiekt wyposażony w ISP (ochrona całkowita), wystąpienie alarmu II stopnia jest jednoznaczne z rozpoczęciem alarmowania. t_a – czas alarmowania: 0 s
Obliczenie czasu pierwszych-wstępnych reakcji	Kategoria scenariuszy i modyfikacje. C _{II} : śpiący (ze stałym nadzorem), zaznajomieni – M1 B2 A2. t_{reak} – czas reakcji $t_{reak} = t_{pre(1\%)} + t_{pre(99\%)} = 600 + 1200 = 1800 \text{ s}$
Obliczenie czasu przejścia	Ewakuacja z pomieszczenia 1.15 na pierwszym piętrze: <ol style="list-style-type: none"> 1) przewidywana liczba osób w pomieszczeniu: 2, liczba osób na kondygnacji: 13; 2) długość poziomej drogi ewakuacyjnej: 14 m (przejście + dojście); 3) prędkość na drodze poziomej: obniżona z 1,2 m/s do 0,8 m/s (osoby starsze); 4) czas pokonania drogi poziomej: $14 \div 0,8 = 17,5 \text{ s}$; 5) nie przewiduje się kolejkowania na drzwiach z pomieszczenia; 6) prędkość przejścia przez drzwi klatki schodowej: obniżona z 1,3 os./m/s do 1,0 m/s (osoby starsze); 7) przepustowość drzwi na klatkę: $(0,9 \text{ m} - 2 \times 0,15 \text{ m}) \times 1,0 \text{ os./m/s} = 0,6 \text{ os./s}$; 8) czas kolejkowania na drzwiach klatki (zamknięcie drzwi klatki nastąpi po rozładowaniu kolejki): $13 \div 0,6 = 22 \text{ s}$; 9) nie przewiduje się kolejkowania na schodach. $t_{przej} = 17,5 + 22 = 39,5 \text{ s}$
WCBE = $t_d + t_a + t_{reak} + t_{przej} = 270 + 0 + 1800 + 39,5 = 2109,5$ sekundy, tj. około 35 minut	

Określając dostępny czas bezpiecznej ewakuacji (DCBE) uwzględniono klasę odporności ogniowej przegród i drzwi wydzielających klatkę schodową **EI 60, EIS 60**. Margines bezpieczeństwa wynoszący 25 minut jest wystarczający aby stwierdzić, że bezpieczna ewakuacja osób z budynku będzie możliwa.

Powyższe obliczenia dowodzą w sposób jednoznaczny, że zastosowanie instalacji sygnalizacji pożarowej, jako rozwiązania zamiennego w stosunku do występujących niezgodności, znacząco poprawia warunki ewakuacji. Czas detekcji, alarmowania i reakcji użytkowników uległy skróceniu łącznie o kilkanaście minut w stosunku do scenariusza ewakuacji bez systemu wykrywania dymu.

Przewiduje się, że po wykryciu pożaru zostaną niezwłocznie powiadomione ekipy ratownicze i wejdą do działań w czasie nie dłuższym niż kilkanaście minut po powiadomieniu, co pozwoli na stłumienie pożaru zanim jeszcze zagrazi drewnianym elementom budynku, a dym odetnie ludziom drogę ucieczki. Z kolei instalacja sygnalizacji pożarowej wykryje pożar na tyle szybko, że w większości przypadków będzie mógł on być opanowany przez obsługę budynku przy użyciu gaśnic.

Ponadto w celu ułatwienia prowadzenia działań oraz podniesienia bezpieczeństwa ekip ratowniczych zastosowano rozwiązania zastienne takie jak wydzielenie pożarowe pomieszczeń oraz zastosowania awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego w suterenie. Powyższe rozwiązania pozwolą ekipom ratowniczym na łatwiejsze i szybsze dotarcie do źródła pożaru oraz wejście do działań w momencie, gdy pożar nie będzie jeszcze rozwinięty.

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNEJ
10-041 Kętrzyn, ul. gen. W. Sikorskiego 16
WYDZIAŁ KONTROLI I KASO UZNAWCZY

6. Wnioski w kontekście niepogorszenia warunków ochrony przeciwpożarowej

Z uwagi na bezpieczeństwo ewakuacji i bezpieczeństwo ekip ratowniczych istota koncepcji bezpieczeństwa polega na niedopuszczeniu do osiągnięcia fazy rozwiniętej pożaru. Ten cel został osiągnięty przede wszystkim przez wyposażenie budynku w instalację sygnalizacji pożarowej i niezwłoczne alarmowanie jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Pełne wdrożenie rozwiązań zaprojektowanych w opracowanej dokumentacji omawianego budynku w kontekście zamierzenia inwestycyjnego oraz realizacja wszystkich zadań wymienionych w rozdziale 4 niniejszego opracowania, w ocenie jego autorów, zapewni osiągnięcie akceptowalnego poziomu ochrony przeciwpożarowej w rozpatrywanym budynku.

Przedstawione w niniejszej ekspertyzie rozwiązania techniczne wymagają uzgodnienia z Warmińsko-Mazurskim Komendantem Wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej w trybie określonym w § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku, w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie [3].

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWA STRAŻY POŻARNEJ
10-045 Kętrzyn, ul. gen. Sikorskiego 16
WYDZIAŁ TECHNICZNY I PROJEKTOWY

Podstawy prawne i literatura

- [1] Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 961, 1610).
- [2] Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333).
- [3] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 oraz z 2020 r. 1608).
- [4] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 roku w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. Nr 143, poz. 1002, z 2010 r. Nr 85, poz. 553 oraz z 2018 r. poz. 984).
- [5] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030).
- [6] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 oraz z 2019 r. poz. 67).
- [7] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 grudnia 2015 roku w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. poz. 2117).
- [8] Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej, *Procedury organizacyjno-techniczne w sprawie spełnienia wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w inny sposób niż określono to w przepisach techniczno-budowlanych, w przypadkach wskazanych w tych przepisach, oraz stosowania rozwiązań zamiennych, zapewniających nie pogorszenie warunków ochrony przeciwpożarowej w przypadkach wskazanych w przepisach przeciwpożarowych*, Warszawa, październik 2008 r.
- [9] Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej, *Ramowe wytyczne Komendanta Głównego PSP do opracowania zasad dysponowania sił jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz zasad doraźnego zabezpieczenia operacyjnego terenu powiatu po zadysponowaniu zasobów ratowniczych*, Warszawa, lipiec 2013 r.
- [10] PN-EN 1995-1-2 Eurokod 5. Projektowanie konstrukcji drewnianych. Część 1-2: Postanowienia ogólne. Projektowanie konstrukcji z uwagi na warunki pożarowe.
- [11] PN-EN 1996-1-2 Eurokod 6. Projektowanie konstrukcji murowych. Część 1-2: Reguły ogólne. Projektowanie konstrukcji z uwagi na warunki pożarowe.



- [12] PN-EN 13501-2+A1 Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 2: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej, z wyłączeniem instalacji wentylacyjnych.
- [13] PN-B-02852 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.
- [14] PKN-CEN TS 54-14 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 14: Wytyczne planowania, projektowania, instalowania, odbioru, eksploatacji i konserwacji.
- [15] PD 7974-6 Application of fire safety engineering principles to the design of buildings. Human factors. Life safety strategies. Occupant evacuation, behaviour and condition (Sub-system 6).
- [16] Instytut Techniki Budowlanej, Wytyczne nr 409/2005, Projektowanie elementów żelbetowych i murowych z uwagi na odporność ogniową, Warszawa, 2005 r.
- [17] Instytut Techniki Budowlanej, Instrukcja nr 221, Wytyczne oceny odporności ogniowej elementów konstrukcji budowlanych.
- [18] M. Dębski, P. Sulik, *Szacowanie nośności belek drewnianych w sytuacji ogniowej*, Materiały Budowlane, nr 506, s. 97-99, październik 2014 r.
- [19] P. Król, *Ocena odporności ogniowej stropów na belkach stalowych*, Bezpieczeństwo i Technika Pożarnicza, nr 35, s. 73-96, wrzesień 2014 r.
- [20] P. Rochala, *Hydranty wewnętrzne*, Przegląd Pożarniczy, nr 9/2018, s. 28-31, wrzesień 2018 r.
- [21] Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej, *Wyjaśnienia w zakresie stosowania przepisów ochrony przeciwpożarowej*, pkt 1, 2012 r., www.gov.pl/web/kgpsp/wyjasnienia-w-zakresie-stosowania-przepisow-ochrony-przeciwpozarowej, dostęp z dnia 9 października 2020 r.

Spis załączników

1. Kopia Decyzji nr 325/96 Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 19 lipca 1996 roku o wpisie do Centralnego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych, znak: OAU.7342-705/Dok/96.
2. Kopia Aktu powołania przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 25 października 2019 roku do wykonywania zawodu rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych pod numerem uprawnień 682/2019.
3. Wytyczne Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 13 stycznia 2020 roku dot. adaptacji budynku przy ul. Sikorskiego 46 w Kętrzynie na Kętrzyński Dom Wsparcia, znak: IZNR.5183.648.2019.mk.

Spis rysunków

1. Plan sytuacyjny.
2. Rzut suterenu.
3. Rzut parteru.
4. Rzut I piętra.
5. Rzut II piętra (poddasza).
6. Przekrój.

KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
10-013 Olsztyn, ul. Niepodległości 16
WYDZIAŁ KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY



Warszawa, 1996.07.18.

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

OAU.7342-705/Dok/96

DECYZJA NR 325/96

Na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 3 lit "b" ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz.U. Nr 89, poz.414) i art. 104 § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. Nr 9, z 1980 r., poz. 26 z późn.zm). zarządzam:

inż. bud. ląd. Wiesław Dokowski
urodzony 2 stycznia 1931 roku w Stołbcu,
ustanowiony przez Wojewodę Toruńskiego decyzją Nr 1/96
z 23 kwietnia 1996 roku
Rzecznawcą Budowlanym
w specjalności konstrukcyjno - budowlanej,
obejmującej projektowanie i wykonawstwo
w zakresie:
budownictwo ogólne, roboty ogólnobudowlane i wykończeniowe,
zostaje wpisany do Centralnego Rejestru Rzecznawców Budowlanych
pod pozycją 325 / 96.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 Prawa budowlanego wpis niniejszy stanowi podstawę do podjęcia czynności Rzecznawcy budowlanego w określonym wyżej zakresie specjalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

UZASADNIENIE

Wobec uprawomocnienia się decyzji Wojewody Toruńskiego Nr 1/96 z dnia 23.04.1996 roku w przedmiocie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego w specjalności konstrukcyjno - budowlanej, obejmującej projektowanie i wykonawstwo w zakresie: budownictwo ogólne, roboty ogólnobudowlane i wykończeniowe, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Zgodnie z Ustawą z 11 maja 1995 roku o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74 poz. 368) może zostać zaskarżona w trybie art. 35 ust.1 bezpośrednio do tego Sądu z siedzibą w Warszawie, ul. Jasna 6 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

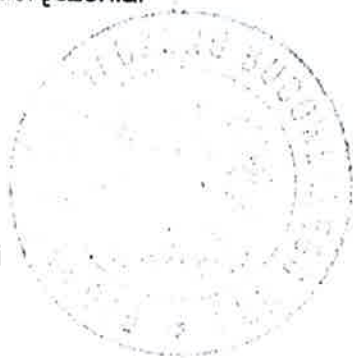
KOMENDA WOJEWÓDZKA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
10-045 Olsztyn, ul. Niepodległości 16
WYDZIAŁ KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY

Otrzymują :

1) Pan inż. Wiesław Dokowski
ul. Świerkowa 46
87 - 100 Toruń

2) Wojewoda Toruński

3) a/a



Z upoważnienia
GLÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU
Orzecznictwa Administracyjnego

mgr Tomasz Surawski



**KOMENDANT GŁÓWNY
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ**

AKT POWOŁANIA

Na podstawie art. 11g ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1372 z późn. zm.) stwierdzam, że

Pan **mgr inż. Marcin Adam Kowalski** , syn **Zygmunta**

urodzony dnia **30 kwietnia 1986 r.** w **Toruniu**

ma odpowiednie przygotowanie zawodowe i wyżej wymienionego

p o w o ł u j ę

do wykonywania zawodu rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych z numerem uprawnień **682/2019**



Suski

gen. brygadier Leszek Suski

Warszawa, dnia **25 PAŹ. 2019**

KC
PAŃS
10-04:
WYDZ:

IZNR.5183.648.2019.mk

URZĄD MIASTA
KĘTRZYN
w Olsztynie

P. 2020 -01- 17

962

3PM
14.01.2020
[signature]

Olsztyn, 13.01.2020 r.

Gmina Miejska Kętrzyn
ul. Wojska Polskiego 11
11 – 400 Kętrzyn

Odpowiadając na wniosek o wydanie zaleceń konserwatorskich dot. adaptacji budynku przy ul. Sikorskiego 46 w Kętrzynie na Kętrzyński Dom Wsparcia, **Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków** informuje, iż przedmiotowy budynek podlega prawnej ochronie konserwatorskiej w oparciu o art. 7 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, na podstawie decyzji WKZ z 19 listopada 1993 r. o wpisie domu przy ul. Sikorskiego 46 w Kętrzynie, w granicach działki nr 142, obr. 1 do rejestru zabytków nieruchomych woj. warmińsko-mazurskiego.

W związku z powyższym, WKZ na podstawie art. 27 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wydaje następujące wytyczne konserwatorskie:

- w związku z formą ochrony konserwatorskiej na realizację w/w inwestycji **należy uzyskać stosowne pozwolenie WKZ**, zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt. 2 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 22 czerwca 2017r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (t.j. DzU z 2018r., poz. 1609), określa tryb wydawania pozwoleń oraz dane i informacje, jakie zawierają wnioski o wydanie pozwoleń, dokumentację dołączaną do tych wniosków, niezbędną do ich rozpatrzenia, dane i informacje, jakie zawierają te pozwolenia, oraz warunki, które mogą być w nich zastrzeżone;
- organ konserwatorski nie wnosi uwag do przedłożonej koncepcji architektonicznej adaptacji budynku, jednakże wszelkie roboty budowlane lub zmiany charakteru dotychczasowego użytkowania budynku powinny być podporządkowane zasadzie maksymalnego poszanowania pierwotnej substancji oraz oryginalnych elementów. **Przy pracach, należy kierować się regułą kontynuacji tradycyjnych materiałów i technologii oraz zachowaniem oryginalnej substancji zabytku.** Priorytetem organu konserwatorskiego jest podejmowanie działań o charakterze konserwatorskim – polegających na zabezpieczeniu i utrwaleniu substancji zabytkowej oraz zahamowaniu procesów ich destrukcji, oraz restauratorskim – mającym na celu wyeksponowanie wartości artystycznych i estetycznych zabytku;
- zamiar wykonania zewnętrznej windy, zlokalizowanej od strony od podwórza, powinien zapewnić obiektowi zachowanie pełni walorów estetycznych, utrzymanie jednolitego charakteru budynku i jego formalne ujednolicenie, zatem istotne jest szczegółowe określenie przyjętych form architektonicznych, łącznie z użytymi materiałami i obowiązkową kolorystyką.
W celu osiągnięcia ww. postulatów należy stosować tradycyjne materiały budowlane i wykończeniowe. Z konserwatorskiego punktu widzenia negatywnie ocenia się stosowanie wyprawy elewacji z tynku cienkowarstwowego. Bardziej wskazanym rozwiązaniem jest stosowanie tradycyjnych tynków mineralnych, np. wapiennych, nawiązujących do stosowanych historycznie, kładzionych na siatce Rabitza lub na ścianie trójwarstwowej. Windę należy wykonać w sposób zabezpieczający obiekt przed uszkodzeniem i rozwojem ewentualnych procesów niszczących.

Należy również zachować tradycyjny wygląd obróbek blacharskich w tym orynnowania, rur spustowych i pasa nadrynnowego, nie powodujący korozji, tzn. **blachę tytanowo-cynkową. Pokrycie dachowe windy powinno być ujednolicone z istniejącym pokryciem dachowym.**

Forma i podziały stolarek okiennych i drzwiowych powinny odpowiadać stylistyce budynku, w związku z tym nie jest dopuszczalne stosowanie rozwiązań współczesnych np. okien z PCV. Na etapie składania wniosku o wydanie pozwolenia konserwatorskiego, należy załączyć **projekt stolarek** w skali 1:10 z detalami w skali 1:1, określający sposób osadzenia ich w murze oraz sposób otwierania skrzydeł. Stolarka być dopasowana materiałem, kolorystyką i formą do charakteru historycznej elewacji.

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA
10-016 Olsztyn, ul. Niepodległości 16
W.T. 3-42 KONTROLNO-ROZPOZNAWCZY

Facjata projektowanej przybudówki powinna nawiązywać do zabudowy historycznej w sposób uproszczony, unikając tworzenia architektury pseudozabytkowej poprzez dodawanie do współczesnej dobudówki historyzujących detali, wprowadzających przeciętnego odbiorcę w błąd, iż jest to autentyczny obiekt historyczny. W związku z powyższym należy zrezygnować z ozdobnych wgłęć w facjacie i uprościć jej wygląd;

- planowane zadaszenie pochylni z uwagi na rozwiązania techniczne wpłynie na naruszenie autentycznej substancji zabytkowej oraz obniży walory obiektu historycznego. Planowana inwestycja powinna przestrzegać podstawową zasadę ochrony zabytków – zachowania i eksponowania oryginalnej (autentycznej) substancji zabytkowej obiektu. Autentyczność zabytku to zachowana oryginalna forma wraz z jej charakterystycznymi cechami, w tym kompozycją i artykulacją elewacji, natomiast projektowane zadaszenie, historycznie nieuzasadnione, zaburzy historyczną elewację w poziomie parteru oraz przysłoni jej widok i tak już zajęty przez projektowaną winde. W związku z powyższym, w celu zachowania właściwej ekspozycji, integralnej całości oraz charakteru historycznej elewacji, montaż zadaszenia, w ocenie organu konserwatorskiego, nie jest zalecany.

MACIEJSKO-ŁAZURSKI
ALFONSO ZABYTKÓW
Dariusz Barton

a/a